

De Doves Blad

No. 4.

Udgivet af pastor Conrad Svendsen, prest for de døve.

Marts.
1907.

Paaskedag.

Paastemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid!
Den har os givet lyset og livet,
lyset og livet i dagning blid.
Paastemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.

Saaledes synger mange tusinde af kristne idag. Paastemorgen slukker sorgen. Hvilken sorg? Det er sorgen over synden og sorgen over døden. Med denne sorg skal det være forbi. Hvorfor? Fordi vore synder er sonet. Straffen er lidet. Veien til Gud er aaben. Døden er ikke død mere, men indgang til det evige liv i Guds herlige himmel.

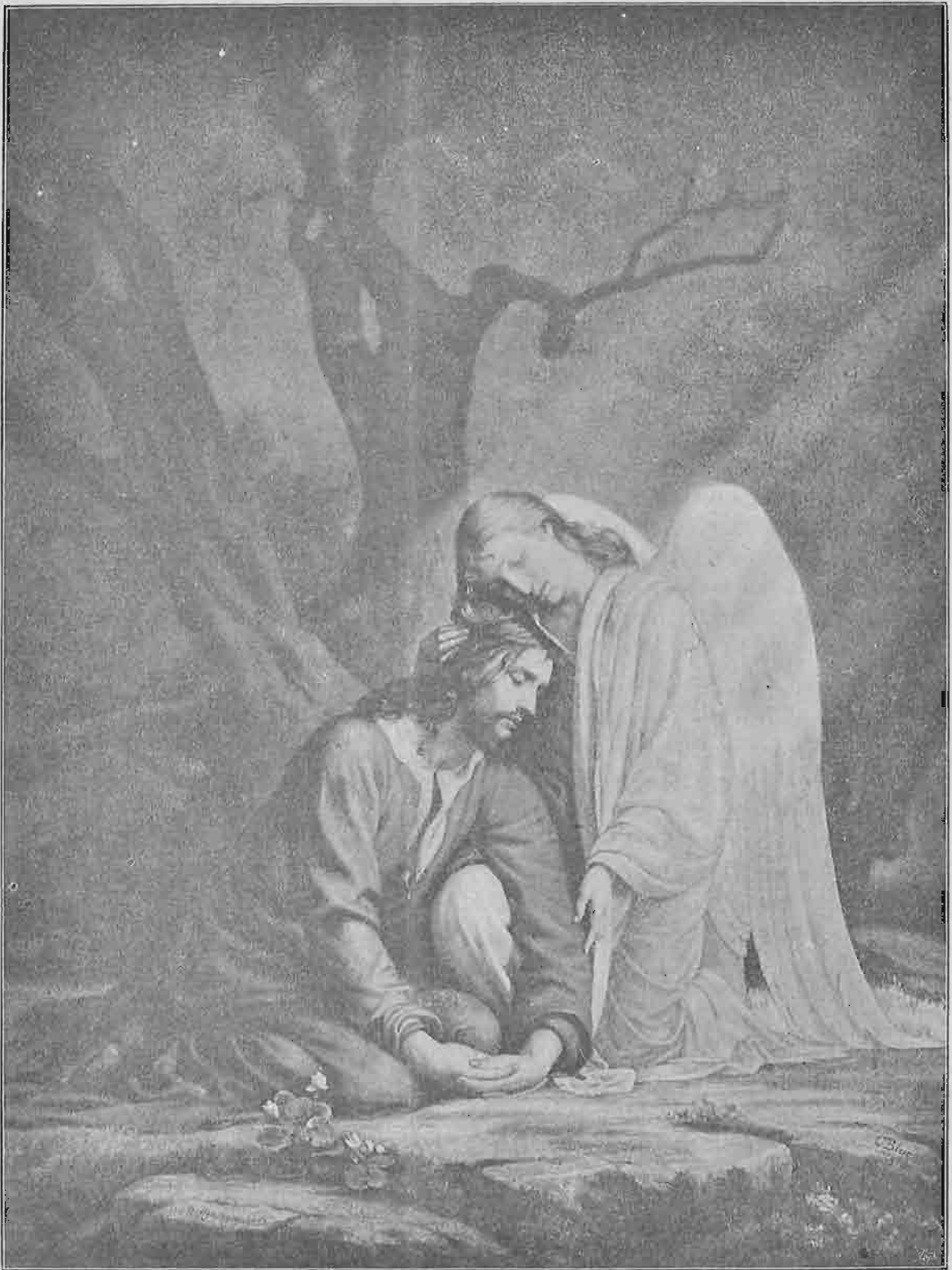
De synger saaledes, fordi de har seet sin synd, sine mange, mange synder; de har følt angst og uroen. De har været plaget af fristelserne. De har været bange for den mørke grav. De har spurgt efter hjælp mod synden og i døden. Og Jesus, den levende frelser, har talt til deres sjæl og sagt: Jeg bar dine synder; jeg vil være hos dig i fristelserne; jeg vil følge dig gennem døden. Lad mig faa komme ind i dit hjerte og leve der. Og de lukkede op. De sagde: Mit hjertes dør, jeg aabner dig; o Jesus kom herind til mig! Og han kom med naade og med fred. Han kom med sin kraft og var med i kampen. Og de saa, at han var med dag efter dag. Og det er nu deres tro: Han skal aldrig slippe mig og aldrig forlade mig.

Derfor er de glade. Før var det mørkt, nu er det lyst! Før var der angst for Gud, nu er der glæde i Gud. Før var der intet haab; nu er der haab om evigt liv og evig lykke!

Er du blandt de glade? Han er ogsaa din frelser. Han stod op af graven ogsaa for at hjælpe dig. Ogsaa hos dig vil han gjerne faa komme med liv og fred, med kraft til kampen. Han staar hos dig og venter paa, at du skal lukke op for ham.

Kanste dit hjerte er dødt. Kanste synden har magt. Kjære ven! Jesus lever; han har magt til at skabe nyt liv i dit hjerte. Han kan bryde syndens magt i dig. Lad denne paaskedag faa lov til at fortælle dig det. Og tal saa til Jesus; han hører, hvad du siger til ham. Bed ham komme til dig, som har synd og død i dit hjerte. Bed ham om at skabe liv hos dig. Bed ham om at bryde syndens magt. Saa kommer han og hjælper dig. Han vil tage bolig i dit hjerte. Da har du det evige liv.

Dødt er brøden; død er døden,
død er døden i Paradis.
Nu ligger graven midt i Gudshaven,
midt i Gudshaven til Jesu pris.
Dødt er brøden; død er døden;
død er døden i Paradis.

Søde Jefus, naar jeg leder
efter dig i tvilens nat,
naar min sjæl afmægtig beder,
lad min sjæl da faa dig fat!

Lal dit store det er jeg!
Da skal mørkets vaaben ei
mig den mindste skade gjøre,
thi min Jefu magt er større.

Kaalormen.

Da Adam og Eva var jaget ud af Paradisets have, og Abel var bleven dræbt af sin broder Cain, kom dødens engel til Jehovah og sagde: Efter dit ord skal døden have magt over alle skabninger, lad mig derfor faa lov til at forandre nogle dyr, saa at de faar lyst til at hjælpe mig til at ødelægge det, som lever paa jorden.

Jehovah sagde: Ja, du kan faa lov dertil. Engelen steg da ned paa jorden og gav loven de stærke flør og de frygtelige tænder; dens stærke brøl lød for første gang mellem fjeldene, og istedenfor det korte haar, som før smykkede dens nakke, rullede nu den lange manke nedover dens skuldre. Tigern og leoparden, som før havde løbet omkring sammen med faarene, fik nu det stribede skind og paa samme tid den brændende tørst efter blod. Gribbe og ørne fløj skrigende gennem luften og bragte med sine skarpe flør død og ødelæggelse over de mindre dyr. I klippernes kløfter sneg hugormen sig omkring.

Den engel, som vogtede jorden, blev bedrøvet over al den strid og trætte, som han saa allesteds. Ja endog dødens engel blev forstrækket, da han saa al sorg og smerte, men han trøstede sig selv ved at sige: Det er mennesket selv, som har valgt at have det saaledes. Gud havde bestemt, at der skulde være fred og ikke strid paa jorden; menneskene vilde det anderledes; de valgte strid og trætte. Og fordi de valgte strid, er det blevet frygteligt at bo iblandt dem.

Saaledes talte engelen, men da han elskede menneskene, bestemte han at de vilde dyr skulde bo paa de øde steder, og at de skulde bruge natten, naar de gik paa rov.

Siden fløj ødelæggelsens engel til menneskenes bolig og kom ind i en liden have, som Mirza, Abels søster, eiede og hvor hun, medens hun tænkte paa og sørgede over sin døde broder, plantede træer og blomster. Det var et lidet billede af Edens have, og den var fuld af kjølig skygge og deilig blomsterduft.

Det himmelske sendebud blev staaende her tankesfuld, vørt over Mirzas uskyld og kjærlig-

hed. Er det nødvendigt, at jeg bringer ny sorg til denne ædle pige, som allerede før sørger saa meget over sin broder, sagde han. Jo, det maa være saa; men ogsaa af sorg vil der komme glæde til det fromme hjerte. Og desuden tilhører hun den syndige menneskeslægt; hun maa lide med den slægt hun tilhører.

Engelen rørte med sin stav i støvet, og en graadig kaalorm krøb frem. Den begyndte straks at spise blomster og blade af det nærmeste træ.

En liden stund efter kom Mirza ud i haven og hun blev forstrækket da hun saa, at mange blade og blomster var opspiste. Men da hun kom nærmere, saa hun ormen krybe paa grenen og hun blev endnu mere forstrækket og løb til sin broder Seth og sagde: Kom og se, det er en slange, som kryber paa mine træer og spiser op mine blomster.

Seth fulgte med hende ind i haven; han saa paa kaalormen og sagde da: Det er ikke noget farligt dyr; det er en liden larve; den kryber omkring paa bladene og den spiser dem, ligesom faarene spiser græs. Jeg vil dræbe den med min fod. Saa rystede han paa træet, saaat larven faldt til jorden.

Na nei! sagde Mirza, du maa ikke dræbe den. Den forstod ikke, at den gjorde mig bedrøvet, da den ødelagde min have, derfor skal du ikke dræbe den. Jeg vil give den nok at æde, saa at den ikke mere skader mine planter.

Da sagde gutten: Menneskene har herredømme over alle skabninger, derfor kan vi dræbe dem, naar vi vil.

Men det er alligevel bedre at være god mod dyrene end at være grusom mod dem, sagde Mirza; lad den faa lov til at leve.

Mirza byggede et lidet gjærde om ormen og gav den hver morgen og aften blomster og blade, saa at den kunde spise sig mæt.

Da engelen saa dette, blev han glad og sagde: Menneskene kan endnu være suille; denne lille pige har vist barmhjertighed mod en uven og gjengjældt ondt med godt.

Engelen stod stille en stund og tænkte sig om; derpaa sagde han: Jeg vil belønne Mirza; der skal komme noget smukt ud af denne grønne larve. Han berørte larven med

sin stof og den fik den forunderlige evne, at den kunde bygge sin egen grav.

Den næste morgen kom Mirza, da solen stod op, ind i haven, og saa efter larven, men hun fandt den ikke. Na, den sover vel endnu, sagde hun; jeg vil ikke vække den; jeg vil gaa og finde blade til den, medens duggen endnu ligger paa dem.

Saa gif hun ud og samlede blomster og blade, for Mirza var kommet til at elske alle skabninger, medens hun havde prøvet at gjøre godt mod alle; og hele naturen var hende kjær, siden Abel ikke mere var hos hende.

Da Mirza kom tilbage med blomster og blade til mad for larven, laa den stiv og stille, den var forvandlet til en puppe og den skinnede som lysende sølv. Hun blev staaende glad og forbauset; derpaa raabte hun paa sin far og sin mor og sagde: Se det underlige dyr, som jeg har opfødt. Nu er det død og det ligger i en vakker grav. Og maaske det engang vil komme frem igjen og leve.

Adam, hendes fader, sagde: hvem kan forklare dette; begyndelsen og enden er skjult for menneskenes øine. Kom, lad os tage det ind i vor hytte.

Nu bar de puppen ind i huset og Mirza sagde: Jeg er glad, fordi jeg har passet den, lige indtil den døde.

Saaledes laa legemet til det ukjendte dyr i menneskenes hytte, og det var for dem et billede af Abel, den første som døde paa jorden. — En morgen, da de sad sammen og talte med bebrøvede hjerter om døden, se, da hørte de pludselig en sagte støi, og puppen bevægede sig af sig selv. Nu skyndte de sig alle nærmere og saa paa det skjulte insekt og ventede paa, hvad der nu vilde ske.

Pludselig brast det runde, sølvglinsende hylster, og se et levende insekt kom ud af det aabne skal, skjælvende og svingende et dobbelt par vinger. Vingerne var blaa, ligesom den blaae himmel, med en gylden kant omkring. Det nyfødte insekt fløj med skjælvende vinger over de duftende og blomstrende træer.

Hellig glæde og beundring fyldte de omkringstaaendes hjerter og de tænkte paa Abel, den første af de døde. Og pludselig begyndte de at forstaa, at livet ikke var

forbi med legemets død, og de saa Abel for sig som en engel i himlen.

Dg de hørte en stemme, som sagde: Se livet kommer frem af døden, og efter dagene paa jorden kommer evigheden.

Fra den dag af klagede Mirza ikke mere over Abels død, men hun tænkte herefter paa døden med haab og glæde.

(En gammel fortælling, fra engelsk)

Fra Trondhjems døvstumforening.

Døvstumforeningens bestyrelse i aaret 1906:

Lærer M. Grønning, formand,
fru Gurine Ellefseth, viceformand,
lærer P. Anderson, sekretær,
frøken Elisabeth Carlson,
seilmager C. E. Raanes,
skrædder Karl Karlsen.

Suppleanter: Lærer Johs. Berge, sten-
hugger T. Skjørestad.

Rasferer: Frøken E. Brinchmann.

Bibliothekar: Frøken M. Swensen med
bistand af fru Ellefseth.

Foreningen havde den 31te december 1905 98 medlemmer. I aaret 1906 er indmeldt 4 nye medlemmer (samtlige døve). Samtidig er 2 døve medlemmer afgaaet ved døden, nemlig skomager Jøer Røslie og skrædderlærling Martin Bjerkli. 1 medlem har meldt sig ud af foreningen. Ved udgangen af 1906 er medlemstallet saaledes 99, hvoraf 57 døve og 42 hørende. 12 døve medlemmer har været fritat for at betale aarspengene. — I aarets løb er holdt 9 bestyrelsesmøder.

Foreningen har fremdeles sit lokale i Trondhjems totalafholdsforenings gaard i Rjødmandsgaden, hvor den mod en aarlig leie af 300 kr. har adgang til 2 mindre rum med lys og brænde hver søndag eftermiddag og onsdag aften. Til fester og større møder benyttes festsalen. Læseværelset er blevet tilfattet 1 frieksemplar af samtlige Trondhjems dagblade: „Adresseavisen“, „Dagsposten“, „Nidaros“, „Folketidende“ og „Ny Tid“. Ligesaa har man ved udgivernes velvilje faat „Illustreret Familieblad“, „Allers Familiejour-

nal" og „Effata" gratis. Vi skylder stor tak til de ærede udgivere, som uden udgift for foreningen skaffer medlemmerne saa meget underholdende og oplysende læsestof.

Døve fra landdistrikterne har jevnlig aflagt besøg i foreningen, som for dem er et bekvemt og statted mødested, naar de vil se gamle venner og bekendte. Og at foreningens egne medlemmer liker at samles i lokalet til samtale, læsning og anden underholdning, som brettspill og lignende, derom vidner det stadige og sluttige besøg der.

Kvindeforeningen, som bestaar af baade døve og hørende, har fortsat sin virksomhed paa samme maade og under samme ledelse som før.

I aarets løb er holdt 5 gudstjenester for de døve, 2 ved presten for de døve, pastor Conrad Svendsen, 1 ved dennes hjælpeprest, pastor Thormodsæter, og 2 ved sogneprest S. Skavlan, som hvert aar villig efterkommer vor anmodning om at holde jule- og paafigtstjenester for de døve. Ved autoriteternes imødekommelse har de døves prest kunnet samle de døve i Hospitalskirken, saa disse gudstjenester har havt det hele kirkelige præg. En saadan gudstjeneste maatte aflyses, da pastor Svendsen paa grund af dampskibsforsinkelser ikke kunde naa frem i tide. Formanden og sekretæren har holdt foredrag, den første om reglerne for kommunale og statsborgelige valg med særligt hensyn til den døves deltagelse i det offentlige liv, og den sidste om dyrenes liv sammenlignet med menneskenes.

Den 20de januar holdtes foreningens aarsfest, som ogsaa var besøgt af flere døve fra bygderne. Aftenen forløb i den bedste stemning, hvortil ikke mindst bidrog at hr. Kräuslich gratis foreviste flere rækker levende billeder, som vakte sterkt bifald. Ved flere kjøbmænds godgjørighed kunde julenissen udpaa aftenen komme med en julepakke til hver af de døve deltagere i festen. Festsomite var damerne Marie Kindseth, Agnes Hagen, Oline Pettersen og Thea Botten og herrerne cand. Vereide og T. Skjørestad.

Efter det heldige forsøg som i 1905 blev gjort med at imødekomme de døves ønske om et landsted, hvor de kunde samles søndagene i

sommermaanederne, var bestyrelsen ikke i tvil om at forsøget burde gjentages. Det lykkedes imidlertid ikke at faa et mere passende sted end det man havde forrige aar, og saaledes har foreningen ogsaa siste sommer leiet Hafstenlien paa Byaasen. Landstedet blev holdt aabent maanederne juni, juli og august for en leie af 50 kr., og besøget var jevnt tilfredsstillende. Sankthanskvelden og Olavskvelden arrangeres smaa fester. Søndag 9 sept. holdtes afslutningsfest med idrætsopvisning og præmieuddeling, og udpaa aftenen afbrændtes et smukt fyrværkeri. Landstedkomiteen, som leded landstedets drift, sørgede for forfriskninger, for underholdning og for god orden, bestod af følgende: damerne Julie Brodahl og Oline Berg, herrerne Ole Andersen, formand, Karl Karlsen, Edvard Walde og August Breiteig. Under somme komiteemedlemmers fravær fungerte Martin Almaas og Martin Enoksen i deres sted. Komiteen fortjener alles tak for den udmerkede maade, hvorpaa den skjøtted sit hverv. Medlemmerne hyggede sig godt paa landstedet, og der herskede hele tiden den bedste orden. Restaurationen, som komiteen forestod, gav sammen med endel frivillige bidrag et overskud paa kr. 33.55, som blev tilstillet foreningens bestyrelse under forudsætning af at pengene blir anvendt til fordel for landstedet næste sommer. Det ser ogsaa efter de høstede erfaringer ud, som om et landsted bør bli foreningens tilholdssted i sommermaanederne. Der kan medlemmerne hygge sig ganske anderledes end paa læseværeset, og de fleste af dem har ellers liden anledning til ophold paa landet.

Værdifuld støtte har foreningen i dette aar som i de foregaaende faat af Trondhjems brændevinsamlag og Trondhjems sparebank, som har bevilget henholdsvis 300 og 200 kr. Bankens bidrag kom i sin helhed foreningens sygekasse til gode. „Bogholder Jensens legat" har ligesom tidligere ydet 30 kr. til foreningens bibliotek. For samtlige disse for foreningen saa nødvendige bidrag frembæres her ved foreningens erkjendeligste tak.

Om sygekassens virksomhed tillader vi os at henvise til dens bestyrelses aarsberetning, som indtages nedenfor.

Sammeudrag af regnskabet for 1906.

Indtægt:

1. Beholdning pr. 1/1 1906:		
a. I Den nordensjælske kredit-		
bank	fr. 80.00	
b. I kasse	13.20	
		fr. 93.20
2. Renter i 1905:		
a. Af grundf. (fr. 2,510.00)	fr. 90.86	
b. Af beholdningen	9.89	
		fr. 99.75
3. Indskrivningspenge og Kon-		
tingenten for 1906	169.50	
4. Bidrag:		
a. Af Trondhjems brænde-		
vinesamlag	fr. 300.00	
b. Af Trondhjems sparebank	200.00	
c. Af Bogholder Jensen's le-		
gat	30.00	
		530.00
5. Indbetalte laan og restancer	64.50	
6. Tilfældige indtægter	37.55	
		<u>Tilsammen fr. 994.50</u>
	U d g i f t.	
1. Husleie	fr. 350.00	
2. Assurance	2.75	
3. Inventar	4.55	
4. Avertissementer, trykning, porto m. v.	37.74	
5. Bøger og indbinding	31.90	
6. Fester og adspredelser	36.42	
7. Gaver og laan	86.90	
8. Bidrag til sygekassen	250.00	
9. Tilfældige udgifter	13.50	
10. Beholdning pr. 31/12 1906:		
a. I Den nordensjælske kre-		
ditbank	fr. 160.00	
b. I kasse	27.00	
		180.74
		<u>Tilsammen fr. 994.50</u>

Fra Danmark.

Som bekendt er aaret 1907 et jubilæumsaar, idet døvstummeundervisningen her i vort land den 17. april vil kunne fejre sit 100-aars jubilæum.

Mange ting er der gjort for de døve i disse aar, men endnu en ting vil vi gjerne have gennemført, inden jubilæumsaaret er forbi, nemlig: Oprettelsen af landbrugshøiskolen for døvstumme.

Paa grundlag af den store støtte, vi har faaet, baade fra foreningen Effata og fra Nyborg byraad, har vi kunnet sætte denne sag i gang med udsigt til at føre den igjennem og er nu saa vidt, at der er udarbejdet tegninger og overslag ved arkitekt Aug. Colding, Nyborg.

Naar man kommer ad landeveien fra Nyborg, kommer man ind igjennem en port, ovenover hvilken der skal staa med store bogstaver: „Landbrugshøiskolen for døvstumme“.

Inde i gaarden har vi mod øst et lavt skur til vogne og redskaber.

Mod nord har vi ladebygningen med laave, drengestue; plads til to smaa heste og fire køer. Paa loftet er der plads til hø og korn.

Mod vest har vi atter et lavt hus med gjødselskælder, tre grifestier og rum til høns og kaniner. Som man ser, ligger gjødselskælderens saaledes, at gjødsel med lethed kan kjøres derhen fra alle kreaturerne og atter let kan kjøres derfra ud paa marken.

Ogsaa bier skal vi have og finder nok en plads til dem i haven.

Mod syd har vi hovedbygningen, til hvis stueetage en trappe fører op fra gaarden. Her er pigekammer lige ved indgangsdøren, den fælles spisesal for alle husets beboere og bestyrerbolig.

At finde en bestyrer som vil passe til gjereningen, vil naturligvis ikke være nogen let sag. Han maa først og fremst være landbrugskyndig, men maa ogsaa kunne undervise og maa efterhaanden lære sig at tale med de døve, baade med munden og med fingrene.

Vi har tænkt os, at de døvstumme skulde være paa skolen 1½ aar, nemlig en sommer, en vinter og atter en sommer.

Den første sommer vil de deltage i arbeidet udelukkende som elever.

Om vinteren vil de faa en forklaring paa det altsammen.

Den sidste sommer vil de da forstaa, hvorfor de skal gjøre alt paa den bestemte maade, og vil kunne hjælpe til med at vise de nye elever hvordan de skal bære sig ad.

Vi har tænkt os, at skolen tillige kunde virke som en høiskole, saaledes at den i vinterhalvaaret ogsaa optager andre døvstumme, som

vil have en noget videregaaende undervisning i de forskjellige fag.

Endelig har vi tænkt os, at det til skolen skulde knyttes et asyl for svagelige døvstumme, og er der i 1ste etage reserveret plads dertil.

Det er saaledes vort store haab, at det vil blive er nyttig og gavnlig virksomhed, skolen vil komme til at udfolde.

Til skolens oprettelse og første drift vil vi endnu behøve over 20,000 kr. Vi har derfor tænkt os at foranstalte en indsamling, en gang for alle, i marts maaned, og vil tillade os at sende de døvstumme og deres venner en indsamlingsliste til formaalet.

G. Forchhammer.

Nyborg, den 21. februar 1907.

Fra Amerika

Skriver Karie Sandvig til sin tidligere skolekammerat Johan Wolen, at hun under et besøg hos Louis Guttorfson to gange var tilstede ved gudstjeneste for døve. De holdtes paa engelsk og ved hjælp af tegn og fingeralfabet i Unge mænds kristelige forening i La Crosse (Wisconsin) hvor pastor Salvnes fra Minneapolis prædiker en gang hver maaned. Pastor Salvnes er lutherisk prest; han har sit arbejde blandt de døve i 5 forskjellige byer; han er meget snil og vil gjerne tale med de døve. Karie Sandvig har om denne prests arbejde sendt nedenstaaende meddelelse som vi paa anmodning optager:

Om frugterne af Missiorisynodens Mission blandt de døvstumme beretter missionær Salvnes fra Minneapolis: Herrens ord vender ikke tomt tilbage heller ikke naar det forkyndes i tegnsproget. Nedsriveren af dette havde sin første confirmation i La Crosse-Wis., hvor gudstjeneste holdes (for døve) hver maaned. En døvstum pige besøgte gudstjenesten der regelmæssig og endelig udtalte hun ønsket om at blive grundig undervist i kristendommens kundskab og faa modtage Herrens legeme og blod. Hun blev undervist hver maaned, skjønt under store vanskeligheder; thi hun kunde ikke rigtig forstaa hvad hun læste, da hun kun et par aar havde nydt skoleundervisning. Man

maatte derfor meget ofte fremstille ting for hende ved tegn. Dog med Guds hjælp lykkedes det at lære hende de 6 hovedstykker i katekismen. Hun lærte udenad de 10 bud og forklaringen over dem, de 3 artikler og forklaring til disse artikler, Fader vor og de hellige sakramenters indstiftelsesord. Den 15de Juni blev hun konfirmeret inden den offentlige gudstjeneste. En fælles gudstjeneste blev holdt af menigheden og de som ikke kunde høre. Ved denne gudstjeneste var 16 døvstumme tilstede. Ogsaa i St. Paul (by i Minnesota) har Herrens ord vist sig som en Guds kraft. Den 14de August blev en døvstum kvinde døbt der. Før havde hun meget lidet bekymret sig om Guds ord, hun kom ikke til gudstjenesten. Hun var heller ikke endnu døbt. Men den tro hørde vidste at finde hende. Hendes mand blev syg og døde. Efter hans død kom hun og bad om at blive undervist og døbt, dog ikke offentlig. Hun blev undervist og snart bad hun om at faa bekjende Frelseren offentlig. Den 14de August svarede hun med glædestraalende ansigt paa alle spørgsmaal og modtog saa den hellige daab. Ved denne leilighed var 29 døvstumme tilstede. En pige foredrog i tegnsproget salmen: Jeg er døbt i dit navn. For kort tid siden blev hendes søster døbt paa sygeleiet. Hun havde i sit hele liv ikke bekymret sig om kirke eller Guds ord og var ogsaa opvokset uden daab. Begge vil nu modtage den hellige nadvere. Saaledes bliver ved missionen blandt de døvstumme flere og flere sjæle førte til syndens frelser.

Den første nordiske kongres for døvstumme i Kjøbenhavn.

Nærværende blad har før et par gange indtaget meddelelse om, at der i Kjøbenhavn vil blive afholdt en Kongres for døve den 18de august d.a. og hermed forbinde en udstilling af nordiske døves arbejde som haandværk, industri og kunst. Det skulde være uhyre morsomt, om saa mange døve kunde være med ved kongressen eller sende eget udført arbejde til udstillingen, ved denne sidste

er det ikke bare døve, som skal beskue de udstillede arbejder af døve, nei, udstillingen vil staa aaben for hvem som helst — for al verden og bra vilde det jo være at alle faar se at de døves arbejder er ligesaa smukke, solide og gode som hørendes arbeide. Kvinderne kunde sende vakre haandarbejder i vævning, broderi og lignende, og mændene fodtøi, dragte o.s.v samt tegninger, litografier, malerier, kobberstik og deslige fra baade kvinder og mænd blandt de døve. Foranledningen til en saadan kongres for nordiske døve — Danmark, Sverige, Finland og Norge — er den, at "Det kongelige døvstumminstitut" i Kjøbenhavn den 17de april førstkommende vil have bestaaet i 100 aar, idet det oprettedes 17de april 1807. April er imidlertid et uheldigt tidspunkt til et møde af nordens døve, derfor har den store komite i Kjøbenhavn valgt 18de august, som ovenfor bemærket. Til ledelse for de døve som ønsker at deltagere i "kongressen", eller sender eget udført arbeide til "udstillingen," er der paa forskjellige steder her i landet dannet en "arbejdskomite". Kristiania-komiteen er nævnt i nærværende blad, nr. 11—12, — November—December 06. I forrige maaned valgte "Bergens døvstume foreningen" til arbejdskomite følgende damer og herrer: frøken lærerinde Rein og frøken Faye samt dhr. Renedal, formand og sekretær, G. Soland, L. M. Larsen og S. Bang. Danneisen af Trondhjems-komiteen vil blive meddelt bladet i dets næste nummer. R.Z.

Taknemmelighed.

En høitstaaende mand i samfundet maatte, paa grund af forskjellige bebragerier, tilbringe en del aar i en ensom fængselscelle. Her var det kun en ting, som kunde glæde ham. Naar solen sank ned i vest, kunde dens straalere for nogle øieblikke skinne ind i hans mørke kammer. Hvor han længtede efter denne aftenstund. Hvor glad han var, naar solen kom, kan ikke mange af os forstaa. Du, som læser dette, maatte du heraf opmuntres til større taknemmelighed. Maatte du lære, blandt alle

Herrens Velgjerninger, ogsaa at takke for den, at du aar efter aar kan nyde, saameget du vil, af solstraalernes varme og glans.

Blandede meddelelser.

Den blandt de døve kjendte ivrige sportsmand og medlem af herværende "Døves skifklub" Fr. Arbeck vandt 2den præmie i hoprend paa Holmenkollen den 4de marts sidstedag; over 30 havde meldt sig til deltagelse. Arbeck overrastes, ved præmieuddelingen i "Grand hotel", et vakker løbager.

Forstander Bech i Fredericia feirede den 1ste februar sit 25-aars jubilæum som døvstummelærer. Forstander Bech var, da han boede i Kjøbenhavn i mange aar formand i døvstumme foreningen og udrettede meget godt for den. Han var ogsaa i mange aar redaktør af smaablade for døvstumme. Paa jubilæumsdagen modtog hr. Bech mange beviser paa den hjærlighed, hvormed de døvstumme omfatter ham.

25-aars jubilæum som døvlærer feiredes ifølge Aftenposten den 1ste marts af E. D. Solberg, lærer ved Kristiania off. skole for døve. Vi haaber, at en af hans kolleger i et senere nummer vil fortælle nærmere fra den festlighed, som i den anledning blev holdt.

Gunnar Rasmussen fik sit svendebrev paa Tromsø den 18de december 1906. Han har været i lære hos stomager Lind.

I Finland er der to tidsskrifter for døve, der begge udgives af Finlands døvstummeforbund ved hr. J. Sundberg. Det ene, der hedder Kuuromykkaän lehti redigeres af Aug. Helia paa finsk, det andet: Tidsskrift för dövsamma redigeres af John Sundberg paa svensk.

"De døves blad"

koster Kr. 1.80 om aaret. De fattige faar bladet frit. De, som har lidt penge, faar bladet for 1 kr. eller 50 øre eller 25 øre. Vi vil gjerne, at alle skal prøve at betale noget; 50 øre eller 25 øre synes vi, næsten alle maa kunne betale. Breve med betaling for bladet sendes frit, naar de leveres paa posthuset, og postaabneven forsegler det. Paa alle andre breve maa der sættes frimerke. Breve uden frimerke indløses ikke. Adressen er: "De døves blad", Nordstrand pr. Kristiania.